

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 977

гр. Пловдив, 06.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев
Веселина Т. Семкова

като разгледа докладваното от Петко Ив. Минев Въззивно частно
наказателно дело № 20225300602163 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243 ал.8 НПК.

Постъпила е жалба от ТП на НОИ – Пловдив, представлявано от
представлявано от В.А.Г. – *** на ТП на НОИ – Пловдив срещу Определение
№ 1143 от 02.11.2022г. на Районен съд – Пловдив, по ЧНД № 6021/2022г. по
описа на ПРС, 2 н.с., с което е потвърдено постановление на Районна
прокуратура – Пловдив от 14.10.2022г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т.
1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство
по досъдебно производство № 234/2021 год по описа на ОСЛО при Окръжна
прокуратура гр.Пловдив, водено за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение на ПРС е неправилно
и незаконосъобразно и се иска неговата отмяна. Излагат се доводи за
немотивираност на постановлението за прекратяване на наказателното
производство на РП – Пловдив, както и за непълнота на проведеното
разследване. С тези доводи се иска отмяна на определението на ПРС и
постановяване на ново, с което да бъде отменено постановлението на РП –
Пловдив за прекратяване на наказателното производство като неправилно и
незаконосъобразно и връщане на делото на прокурора със задължителни
указания по прилагането на закона.

Пловдивският окръжен съд, проверявайки законосъобразността и
обосноваността на атакуваното определение, намира и приема за установено
следното:

Жалбата на В.А.Г. – *** на ТП на НОИ – Пловдив е процесуално
допустима, тъй като е подадена в законоустановения 7-дневен срок от
надлежна страна срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Разгледана по
същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Досъдебно производство № 211/2021 год по описа на отдел

„Икономическа полиция“ при ОДМВР гр.Пловдив е било образувано с постановление на РП – Пловдив от 20.07.2021г. за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК за това че на неустановена дата през 2020год, в гр.Пловдив, чрез използване на документ с невярно съдържание и на неистински документ е било получено без правно основание чуждо движимо имущество с намерение да бъде присвоено.

С Постановление на Окръжна прокуратура – гр. Пловдив от 12.10.2021 год по пр. пр. № 7755/2021год разследването по така образуваното досъдебно производство, било възложено на следовател при ОСлО при Окръжна прокуратура – гр. Пловдив. Същото било заведено и водено като досъдебно производство № 234/2021 год по описа на ОСлО при Окръжна прокуратура – гр.Пловдив.

По делото няма лице, привлечено в качеството на обвиняем.

В хода на разследването Районна прокуратура – Пловдив е приела за установена следната фактическа обстановка:

Дружеството „Балканкар Мизия- БГ“ ЕООД, с ЕИК 200632176 било с едноличен собственик „Нимиц 3“ ЕООД, с ЕИК 203135418 и с *** свидетелят Я.И.Л. – украински гражданин. Същото било със седалище гр.Ветрен, обл.Пазарджик, ул.“ 12-та“, № 20. Предметът на дейност на дружеството бил производство и търговия на товаро-подемни машини и машиностроителни изделия на вътрешния и международен пазар; външна и вътрешна търговия на стоки с широко потребление, комисионни, спедиционни и превозни сделки; покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба и отдаване под наем; хотелиерски, туристически, рекламни, импресарски и други услуги; складови сделки и други дейности, които не са забранени с нормативен акт. От своя страна ***ят на дружеството бил преставител на „Балканкар“ в гр.Киев, Украйна.

Упълномощен от ***я да представлява дружеството „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД бил свидетелят П.Г. Б.. Той имал познанство със свидетеля Д. още от 1981г. От своя страна свидетелят П.Б. във времето работел във фирмата като завеждащ отдел „Научно-изследователски, опитно-конструкторски разработки, развойна дейност и административен“ /НИОКРИА/, като последно от 19.02.2021г. работел на длъжност „инженер-конструктор“.

Във времето с трудови договори към „Балканкар Мизия-БГ“ ЕООД работили и свидетелите И.А.Г. (която се занимавала с преводи от и на персийски език) – последно за времето от 27.08.2018г. до 01.03.2019г., Б.А.В. (като ***) – от 11.04.2019г. до 06.01.2020г. и от 06.01.2020г. до 01.06.2020г., Т.В.Н. (като ***) – за времето от 14.11.2019г. до 07.01.2020г., Г.П.Б. (като ***) – започнал работа от 10.12.2007г. и с последен трудов договор от 10.12.2020г., А.П.Х. (***) – до края на 2020г., Е.А.Б. (***) – още от създаването на фирмата, Я.Г.Б. (като ***) – до лятото на 2019г., Н.М.А. (като

***) – от 29.05.2020г. и др.

На основание чл.120б от Кодекса на труда, във връзка с обявеното извънредно положение в страната и извънредна епидемична обстановка, ***ят на дружеството – свидетелят Л. издал няколко заповеди, с които възложил дистанционна работа.

На 20.01.2021г. в Районна прокуратура – гр. Пловдив постъпила молба от ***а на ТП на НОИ – гр. Пловдив срещу дружеството „Балканкар Мизия-БГ“ ЕООД – гр. Ветрен, с ЕИК 200632176. Сигналът бил иницииран след заведени преписки от териториалните поделения на НОИ в гр. Пловдив и гр. Пазарджик за проверка осигурителния стаж на горепосочените лица, за които са подавани данни в НАП, че са трудово ангажирани, със съответни трудови възнаграждения за кратък период от време, но не сщ внасяни дължимите осигурителни вноски в бюджета. За същите лица след освобождаване от заеманите длъжности, са подавани заявления за изплащане на парични обезщетения за трайно намалена работоспособност и безработица, което включило дружеството в списъка на НОИ с рисковите осигурители.

Тъй като за лицата било налице липса на внесени осигурителни вноски по индивидуалните партии, а в същото време били назначени на над средните за страната трудови възнаграждения, възникнало съмнение за фиктивност на трудовите правоотношения на дружеството „Балканкар Мизия – гр. Ветрен, с ЕИК 200632176, като средство за неправомерно получаване на парични обезщетения от държавното обществено осигуряване.

С разпореждане на Районна прокуратура гр.Пловдив било възложено извършването на предварителна проверка от отдел „Икономическа полиция“ при ОДМВР – гр. Пловдив, а впоследствие с постановление на Районна прокуратура – гр. Пловдив било образувано и настоящото наказателно производство.

В хода на досъдебното производство бил извършен разпит на свидетелите С.И.Д – ** по осигуряването в ТП на НОИ, Т.Н., И.Г., Г.Б., П.Б., Б.В., Д.К., Ф.Д., К.М., Ф.М., М.В., М.С., С.Г., К.В., А.Х., Е.Б., Я.Б., В.А., Е.Д., Ж.С.-М.. В хода на разследването от страна на Районна прокуратура – гр. Пловдив е била изготвена молба за правна помощ /чрез ВКП – гр. София/ за разпит на свидетеля Я.И. Д. в Р. Украйна. Впоследствие в прокуратурата в гр. Киев, Р. Украйна е бил извършен разпит в качеството на свидетел на Д..

Разпитани като свидетели И.Г., Б.В., Т.Н., Г.Б., А.Х., Е.Б., Я.Б. и П.Б. потвърждават, че са работили в „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД – гр. Ветрен и излагат обстоятелствата във връзка с това. Н.А. не е била установена.

Разпитан като свидетел Я.И. Д. потвърждава, че е *** на „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД – гр. Ветрен и сочи, че управлява дистанционно, като е упълномощил за нуждите на фирмата свидетеля П.Б.. Потвърждава, че дружеството има наети работници на трудов договор, вкл. са работници на трудов договор лицата И.Г., Б.В., Т.Н., Г.Б., А.Х., Е.Б., Я.Г.Б., Н.А., П.Б..

По делото е била изисквана относима информация от ТП на НОИ гр.Пловдив, както и относими документи.

По делото е било установено, че относно длъжника „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД – гр. Ветрен по отношение на парични суми за трудово възнаграждение са били издадени заповеди за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК – спрямо свидетелката Б.В. от Районен съд гр. Пазарджик, е издадена от 29.09.2020год Заповед № 1226 и от 02.11.2020год Заповед № 1428; спрямо свидетелката К.В. от Районен съд гр. Пазарджик, е издадена от Заповед от 15.04.2020год; спрямо свидетелката А.Х. от Районен съд гр. Пазарджик, е издадена Заповед от 16.03.2020год; спрямо свидетелката И.Г. от Районен съд гр. Пазарджик е издадена от 22.12.2021год Заповед № 2430; спрямо свидетелката Н.А. от Районен съд гр.Пазарджик е издадена от 15.04.2020год Заповед № 382, от 22.12.2021год Заповед № 2432 и от 11.11.2021год Заповед № 2095; спрямо свидетеля Я.Б., от Районен съд гр.Пазарджик, е издадена от 14.04.2020год Заповед № 379 и от 22.12.2021год Заповед № 2443; спрямо свидетелката Е.Б. от Районен съд гр.Пазарджик е издадена от 13.04.2020год Заповед № 378; спрямо свидетеля Г.Б., от Районен съд гр.Пазарджик, е издадена от 27.05.2020год Заповед № 445.

В Районен съд гр. Пловдив били образувани 2 граждански дела срещу „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД, гр.Ветрен – от Б.В. и от Н.А..

В Административен съд гр.Пловдив били образувани 2 дела – по жалби на Б.В. и на Н.А., с които се отменя спирането от ТП на НОИ гр.Пловдив на производството за изплащане на обезщетение за безработица. Преписките били изпратени на ТП на НОИ за изплащане обезщетение за безработица.

По делото е било установено, че на Е.Б. и на П.Б. не е изплащано парично обезщетение за безработица, на Я.Б. е изплатена сума за безработица през 2019год – 7 834,88 лева, на Б.В. – сумата от 14 721,47 лева за периода 2020 – 2021год, на И.Г. – сумата от 15 463,91 лева за периода 2019 – 2020год, на Г.Б. – сумата от 11 240,56 лева за период 2016год, на Н.А. – сумата от 5 153,12 лева през месец септември 2021год.

По делото са били приобщени и други относими писмени документи.

Представените в оригинал за нуждите на делото документи от ТП на НОИ били върнати срещу разписка на Г.В. – *** при ТП на НОИ. На В. също така са били предявени и предоставени за запознаване всички материали по наказателното производство, като от нейна страна е направено изявление за приключването му.

Въз основа на горната фактическа обстановка, анализирайки събраните по делото доказателства, прокурорът при РП – Пловдив е приел, че лисват безспорни и категорични доказателства за извършено престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК, както и за виновно поведение на конкретно лице, спрямо което да бъде повдигнато обвинение, подкрепено с годни доказателства за постановяване на осъдителна присъда. Прокурорът е приел, че на базата на

индиции без сигурни доказателства не може да се повдигне обвинение на конкретно лице, а още по-малко да се постанови осъдителна присъда. С тези мотиви той е приел, че от събраните доказателства не може да се направи извод за осъществен състав на престъплението документна измама и е прекратил наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

ПРС е приел изцяло горната фактическа обстановка, като е приел, че тя се подкрепя от всички събрани по делото доказателства. Съдът е приел, че е проведено пълно и всестранно разследване и на базата на събраните доказателства правилно прокурорът е приел, че липсват достатъчно доказателства за извършено престъпление от конкретно лице. ПРС е посочил, че съгласно чл. 127, т. 3 от Конституцията на Република България е сеуверенно право на прокурора да привлича към наказателна отговорност лицата, извършили престъпления от общ характер. И след като липсват доказателства за повдигане на обвинение в извършване на престъпление, правилно според ПРС прокурорът е прекратил наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

Първоинстанционният съд е отговорил и на възражението на жалбоподателя за непълнота на разследването, като е посочил, че видно от приложените счетоводни баланси на дружеството „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД, представени пред Търговския регистър, същото е осъществявало стопанска/търговска дейност. Тази дейност според ПРС се осъществява от служителите на дружеството, които в изпълнение на сключените трудови договори престоират своя труд. С тези мотиви първата инстанция е потвърдила постановлението за прекратяване на наказателното производство като правилно и законосъобразно споделяйки изцяло изводите на прокурора при РП – Пловдив.

Въззивният състав намира, че атакуваното определение на ПРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. При самостоятелен прочит на събраните в хода на досъдебното производство доказателства, ПОС намира, че липсват доказателства за извършено престъпление по 212, ал. 1 от НК от конкретно лице. Изцяло се споделят мотивите на ПРС, с които потвърждава постановлението за прекратяване на наказателното производство на РП – Пловдив, с които въззивната инстанция се солидаризира. И според ПОС, видно от разпитите на всички служители на „Балканкар Мизия – БГ“ ЕООД, те са престоирали своя труд в дейността на дружеството въз основа на сключените трудови договори. Те са подпомагали дружеството в развиваната стопанска/търговска дейност съобразно длъжността си. Дружеството е представяло пред Търговския регистър счетоводни баланси за осъществяваната дейност, както и е сключило трудови договори с работниците и служителите. Преди да достигне до извода за липса на извършено престъпление прокурорът при РП – Пловдив е събрал относимите доказателства за гореописаните факти. Ето защо и неоснователно е възражението на въззивния жалбоподател за непълнота на разследването.

Правилно ПРС е отговорил на възражението на жалбоподателя, че въпросът дали дружеството осъществява стопанска/търговска дейност е изяснен, видно от приложените счетоводни баланси. В заключение – след като дружеството, регистрирано по надлежния ред е подало счетоводните баланси, отразяващи дейността му, сключило е трудови договори със своите служители и същите заявяват, че осъществяват своите трудови задължения, то това води до извод за липса на престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Не съмнението в даден факт, а пълната му доказаност със съответните доказателства би могло да доведе до повдигане на обвинение и съответно – постановяване на осъдителна присъда. Правилен и законосъобразен е изводът на прокурора, че в конкретния случай липсват доказателства за извършено престъпление от общ характер, тъй като този извод е изграден на база събраните доказателства и при упражняване на суверенното му право по чл. 127, т. 3 от КРБ.

Изцяло се споделят мотивите на първоинстанционния съд, с които потвърждава атакуваното постановление. Същите няма да бъдат преповтаряни. Ето защо определението на РС – Пловдив следва да се потвърди като правилно и законосъобразно, а жалбата на В.А.Г. – *** на ТП на НОИ – Пловдив следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1143 от 02.11.2022г. на Районен съд – Пловдив, по ЧНД № 6021/2022г. по описа на ПРС, 2 н.с., с което е потвърдено постановление на Районна прокуратура – Пловдив от 14.10.2022г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 234/2021 год по описа на ОСлО при Окръжна прокуратура гр.Пловдив, водено за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____